

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плѣвенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Вояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бждатъ платени. Обявленията на г. Приставитъ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Le publicité pour l'Allemagne, l'Autriche Hongrie et la Suisse est réservée exclusivement à M. M. Haasenstern & Vogler, Société anonyme à Berlin. Prix par ligne 40 Pfennig valent allemande

Христо Данаиловъ извѣстява, че на именний си день нѣма да приема посѣщения.

Христо Цвѣтковъ нѣма да приема посѣщение на именний си день. —

Стефанъ Маноловъ, на именний си день 27 Декемврий не ще приема посѣщение.

Стефанъ Бояджиевъ, по домашни причини, нѣма да приема посѣщения на именний си день. —

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА

Още два броеве и ние ще свършемъ Четвъртата си годишнина отъ съществуване на вѣстника ни. Редовното му издаване, което е било до днесъ, мислиме да ни дава пълно право, да расчитаме въ пълната вѣра на нашитѣ читатели и за слѣдующата 1898 г. За голѣма жалостъ обаче, нашитѣ абонати и то по голѣмата имъ частъ изъ провинцията, не сж си платили абонамента ако и да имъ е пращанъ редовно вѣстника. Като молиме нашитѣ абонати, които иматъ да даватъ за истекшата година, както и за миналитѣ, които сж ни се обѣщавали писмено, молиме сжщо да ни явятъ и съ **отворени** писма, които желажтъ да имъ се испраща и за идущата 1898 година.

ВАЖНО ЗА ПЪТНИЦИТЪ

Отъ 1 Януарий 1898 г. отваряме новопостроеный въ гр. Плѣвенъ Хотелъ „Москва“ съ кафене и гостилница, въ когото Г. г. пасаджеритѣ ще намѣратъ добръ мебелирани стаи съ чиста и бърза прислуга

гр. Плѣвенъ, 15 Декемврий 1897 г.

Съ почитание

Притежателъ и Съдържателъ:

2—4 **Михалъ Т. Деветаклиевъ.**

Плѣвенско Окрѣжно Управление
Одѣление Административно.

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 5933

гр. Плѣвенъ, 23 Декемврий 1897 г.

Имамъ честь да обявѣмъ на население то въ повѣренното ми Окрѣжие, че днесъ получихъ отъ Г-на Министра на Вѣтрѣшнитѣ Работи слѣдующата телеграмми:

„До Г. г. Окрѣжнитѣ Управители“.

Н. В. Султантъ е издалъ три берати, съ които като е казано въ тѣхъ, че по ходитайството на **Н. Ц. Височество** Българский Князь, се разрѣшава да се назначатъ нови Български Митрополити въ Македония въ епархийтъ: Пелагонийска (Битоля), Дебърска и Струмишка, вчера въ Българската църква на Фенеръ Негово Блаженство Екзарха въ съслужение на Тѣхни Високопрѣосвѣщенства: прѣдсѣдателствующия на св. Синодъ Митрополитъ Григорий и члена Митрополитъ Константинъ, е провъзгласилъ за пастиръ на Пелагонийската епархия сегашния Охридский Митрополитъ Григорий и е ржкоположилъ за Дебърски Митрополитъ

прѣдсѣдателя на Кичевската община Архи мандрита Козма.

Ржкоположението на Архимандрита Герасима, прѣдсѣдатель на Битолската община, за Струмишки Митрополитъ ще стане днесъ; а ржкоположението на Архимандрита Методия, прѣдсѣдатель на Кукушката община, за Митрополитъ на вакантната Охридска епархия ще стане утрѣ.

Дайте гласностъ на тая толкова радостна случка.

№ 5942.

Въ допълнение на горното ми обявление, днесъ се получи и слѣдующата телегр.

Всички новоназначени за въ Македония Български Владици сж ржкоположени вече и веднага се тржгнаха отъ Цариградъ за свойтъ Епархий гдѣто ще да пристигнатъ за празникитѣ на рождество Христово, това радостно събитие извънредно е трогнало всички Българи въ Македония. Нашето Правителство особено значение дава и цѣни сполуката гдѣто се назначаватъ Български Владици въ Епархий стоящи одвѣдъ Вардаръ. Този фактъ най блѣскаво изобличава нискитѣ обвинения, които цѣла година се хвърляха на Правителството, че ужъ било споразумено съ Сърбитѣ за распрѣдѣление сферата на влиянието ни въ Македония.

Окр. Управитель: **Геор. Д. Великовъ**

Секретаръ: **В. Г. Вакаловъ.**

Днесъ 15 декемврий 1897 год., споредъ предварително опрѣдѣления, съ нарочна програма церемониялъ, Негово Царско Височество Князьтъ, съпровожданъ отъ гражданската и военната Си свита, точно въ 11¼ часа предъ обѣдъ дойде въ залата на Народното Събрание и отъ Трона Си прочете слѣдующата рѣчь:

Господа Народни Прѣдставители,

Приятна длжжность Ми е да Ви искажа Своята искрена благодарностъ за Вашата просвѣта и ползотворна дѣятелность, съ която се отличихте и въ настоящата сессия на IX-то Обикновено Народно Събрание.

Господа Прѣдставители,

Вѣщината и старанията, които положихте при обсъждането на прѣдложенитѣ Вамъ законопроекти и рѣшенията, които земахте по разнитѣ отрасли на Държавното Управление, сж за Менъ едно драгоцѣнно доказателство както за възвишения патриотизмъ на Народното Прѣдставителство, тѣй и за неговото пълно проникване въ важността на задачата, която му е възложена отъ Българскитѣ избиратели и отъ нуждитѣ на Отечеството.

Господа Прѣдставители,

Довѣрието, съ което поддрѣпихте Моето правителство, увѣренъ съмъ, ще му даде нови сили за да продължава и за напредъ съ сжщата енергия и умѣние пълното осжществление на цѣлитѣ и програмата, които висшитѣ интереси на страната му сж начертали.

Като Ви благодаря още единъ пхтъ за положенитѣ Ви трудове, и като Ви пожелавамъ честито завръщание въ домоветѣ Ви, обявямъ 2-та сессия на IX-то Обикновеното Народно Събрание за закрыта.

Фердинандъ.

ТЕЛЕГРАММИ

Букарестъ. 2 камарата прие вотираното вече отъ сената продължение на търговското съглашение съ България. Парламента се разпущна до 12/24 Януарий.

Цариградъ. 1 г-нъ Де Маршалъ бѣ приетъ на ауденция слѣдъ селямлъка. Наскоро ще почнатъ гръцкотурскитѣ прѣговори върху специалнитѣ конвенции.

Опортъ. 2 една ужастна вихрушка причини голѣми поврѣди.

Парижъ. 2 Г. Феликсъ Форъ който отиваше да посети прѣсѣдателя сената конетъ на купето му сена

подплашиха и го строполиха Г. Форъ не е докоснатъ Генералъ Сосие като представи офицеритѣ на Г. Фора искажа съжаление, за отеглованието си като го увери при това въ преданносѣта на офицеритѣ. Форъ поблагодари на Генерала Сосие отъ името на Франция за голѣмитѣ му заслуги.

Петербургъ. 2 В. Новости казва че всѣкой сериозенъ конфликтъ на Англия съ нѣкоя отъ великитѣ сили има за абсолютно послѣствие войната на Англия съ подчиненитѣ ѝ народи въ Азия. За Англия не остава освенъ да задържа статукото въ Азия и приятелскитѣ отношения съ Руссия.

Мадридъ. 2 Генералъ Веилеръ се извини предъ регентката за дѣдената гласностъ на неговитѣ протестаций противъ Мессажа на Макъ Кинтея.

За Коледа на в. „Свобода“.

Нема брой отъ в. „Свобода“ да не спомѣне да не напомнимъ нѣщо, че всяко за България е билъ само Стамболовъ, че ако не е билъ Стамболовъ, Н. Ц. В. княза, не щялъ да бжде, днесъ у насъ князь, че короната, която носилъ на главата си, се длжѣло единствено на *умътъ* на *великия* човѣкъ! че днешната династия, длжала на този *единственъ* патриотъ! Отъ паданieto на този Ст-въ, до съсичанieto му и до днешенъ день, тази беззжба „Свобода“, която още се чете само отъ облагодѣтелствуванитѣ бавши негови шпиони, чиновници, полицейски, началници и отъ нѣкой голѣмци воени, които случая ги е поставилъ да получаватъ по 10—15 хиляди лева, не се срамува поне отъ думитѣ си, които е сипала прѣди за особата на господаря; тогата, когато ходяха да облизуватъ сахнитѣ въ палата, съ всичкитѣ ордени, които днесъ държатъ въ доланитѣ. Когато бѣха на властъ, кой бѣше свободенъ да каже нѣщо за Н. Ц. Височество? Кой можеше да помисли даже и си дигне гласътъ, къмъ Бога, и да каже *Боже*, видишь ли какво се върши въ тази облена съ кърви българска земя? Всичко бѣше тихо, мирно, на всѣка крачка, тѣзи изверги, на българския народъ, виждахъ убийци на княза, всѣкой който не мислише по умътъ на Стамболова и на онзи сакатъ катилинъ Свирчо, биваши прѣдатель, измѣникъ на отечество и короната! Кой можеше да се доближи до палата, освѣтъ единъ разваленъ въ костетѣ Свирчо, единъ Благоевъ, когото направиха отъ простъ пощалеонъ, кметъ въ стол-цата Ив. Стойновъ и tutti quanti влашки багабонти, бѣха persona gratisima въ палата, защото никакъвъ свѣстенъ българенъ неможеше се яви прѣдъ господаря, до като не целува ржка по напредъ на Гунча, Гавазина на Стамболова!! Сега какво виждаме, оновъ което се плювали напредъ, днесъ го ближатъ, днесъ се каххржтъ, че сбъркали, днесъ се готови тѣзи български изсчадия, като Юда, да продаждатъ и князь и корона за тридесетъ срѣбърника, стига само да има нѣкой кой да имъ даде. Погледнете на „Свобода“, нѣма брой, който да не инсинуира въ тази смисль. Брата на Александръ Батембергъ, Францъ Иосифъ, билъ въ Петербургъ на гости у Царъ Николай, това значало, че се готвело нѣщо въ Россия за Княза!! Кажете за Бога, кой български вѣстникъ би разсжждавалъ така, койго желае доброто на страната; кой българенъ може да размислява по такъвъ мизеринъ начинъ, и да мисли, че се крои подобно нѣщо, и всичко това го съобщава така злорадно, и забравя, всичко онова, което се вършили за княза прѣди паданieto си!! Земете послѣдния № 2163 и прочетете уводната статья: »*Какво е рѣшено*«, и вие ще се убѣдите въ голата истина, че падналитѣ, подкупенитѣ Австр, клепаха около »Свобода«, не сж ли чисти авантюристи, не сж

ли биле тѣ истинскитѣ смутитѣли на народа ни, на отечеството ни, на това отечество, което обокрадоха, задѣлжихъ, а за себе направиха въ София редъ палати? Какво означаватъ думитѣ на тази Стамболовско — Свирчовска »Свобода«, „че България не може да съществува безъ Русия и почна да преслѣдва Стамболова (тукъ се говори че княза билъ го преслѣдвалъ) и всички ония българи, които разсѣждаваха по българики“ че княза билъ прѣслѣдвалъ Стамболова и неговитѣ обожатели! Княза, този именно князь, който днесъ е признатъ отъ цѣла Европа, който се радва на една народна обич, основателя на българската династия, днесъ, за тѣзи отечествени крадци, билъ едва не убийцата на Стамболовъ, и този князь, когото всички трѣбва да почитаме и уважаваме е станалъ подигравка на единъ простъ злодѣй Свирчо и разнитѣ Гатовци, миларовци, които се криятъ задъ пердето на единъ невиненъ отговоренъ редакторъ. И този вѣстникъ, който е защищавалъ неприкосновенната особа днесъ се разнася между българския народъ, днесъ се чете и въ военитѣ у насъ клубове, а вѣстници, които защищаватъ, отечеството отъ такива посѣгателства, които сж указвали на нѣкой отъ виспитѣ воени, които не имъ е мѣстото въ войската, а въ нѣкой кжтъ, тѣ не сж четжтъ, за тѣхъ се зема рѣшение, да нѣматъ достъпъ въ ваения клубъ!! Всичко това какво означава? Това ли ни е научилъ Стамболовъ, въ единъ периодъ отъ осемъ години врѣме, прѣзъ който периодъ отъ нищо хора станаха нѣщо? Това ли ни докара този извѣргъ, който правеше заеми, да трупамъ само богатство, да копува пушки и топове, да прави крѣпости и да зема на копче нападение; да тегли на България днесъ 50 хиляди армия и да нѣма градъ, въ който да нѣмаме по единъ полкъ войска? Ако имаше присърдце Стамболовъ доброто на България, той не би направилъ това зло, намѣсто да се похарчваха въска година по дѣсятки милиони, тѣ биха окрасили България, съ патища и кейове, училища и пр., та България намѣсто днесъ както прилича на единъ воененъ лагеръ, да приличаше на градина. Българското общество, трѣбва да зема урокъ отъ миналото, Българския народъ, трѣбва да почне да съзнава лошето си положение, въ което сме вкарани, и то трѣбва постепенно да си дига гласътъ, че това несносно положение трѣбва да има край. У насъ военщината, която рано или късно ще трѣбва да отстъпи редъ на гражданството, не е мѣстото тамъ, кадѣто стои днесъ. Милионитѣ, които се харчатъ толкова днесъ за нея, сж повече отъ потребни за народа, отъ колкото за излишноститѣ. Ние още и тройно да държиме армията като днешната, не сме ние, които ще земеме лавритъ на първенството, не сме ние, които сами ще можеме да разбиеме онази зганъ, която още дълги години не можеме прогони. Насъ ни трѣбва войска толкова, колкото поне иматъ хората. Насъ ни е потребно и офицерство, което исклучително да си гледа дѣлото, а не да се занимава съ работи, които не трѣбова да знае и да се бърка тамъ, гдѣто не трѣбова. Похвалитѣ които, постоянно адресира онази »Свобода« сж такива, които каратъ по бърже българското общество, да си постави въпросътъ, по скоро или е наближило врѣмето, когато на войската трѣбова да се каже *смирно* въ казармата. Политиката е дадено на министерството, политиката е дадена на вожда на армията, а не на разнитѣ дивизии, а la Драндаревски, които много отдавна трѣбваше да почиватъ. Ако днесъ, дигаме този въпросъ, ние благодариме само на „Свобода“, която се покровителствува отъ нашитѣ тукъ и другагдѣ високи воени, които се страхуватъ, че България щяла да пропадне, ако единъ Винаровъ, пиялъ здравица за бившия си началникъ. Ние може да ги успокоиме, да ги разубѣдиме въ тази вѣра, че онѣзи, които имъ се биле началници въ сѣрбската война, които сж проливали крѣвъ за това си отечество, което храни толкова синове, не ще иматъ толкова долна проба, да продаватъ отечеството си. Нека бжджтъ увѣрени, че онзи, който се държи у извѣстенъ принципъ, той никога не ще да любоугодничи, той ще си гледа дѣлото, както подобава. Минаха се врѣмената, когато се лажихме. Ние днесъ трѣбова да гледаме не вече на лжскавитѣ копчета, а трѣбова да мислиме и за голия селянинъ, който ни облача, който ни храни. Днесъ вече не ще можеме да размисляваме за нови смутове, защото ако едно врѣме ставаха такива, то нека си помислятъ, че тѣхъ правиха пакъ воени. Днесъ, ако се допустнеше подобно, интелегенцията, която рж-

ководи общото мнѣние, ще да каже *смирно* въ казармата. Това ни застави да кажеме и ние нѣколкодуми за дързкитѣ статии, на окапалата „Свобода“ и нейната опаска »Бдитель«, които постоянно адресиратъ ту сѣрщо особата на Господаря, ту сѣрщу омазнитѣ имъ днесъ министри, които ни едобрива съ освободителката ни велика Россия и които иматъ горѣщото желание да прибиратъ всичкитѣ синове на България.

Хроника

Годежъ. Бившия Плѣвенски Горски Инспекторъ Г-нъ С. Панаиотовъ, по настоящемъ такъвъ на Сливенския окръгъ, сж е сгодилъ за госпожица Василка Георги Пирдовска, отъ нашия градъ. Панаиотовъ сж е върналъ въ Сливенъ. Нашитѣ най сѣрдечни поздравления и благопожелание на младитѣ.

Инсинуиратъ, нашитѣ стамболисти, че прѣдставителитѣ, ни не сж свършили нищо и още други нѣкой подигравки, свиствени само на Стамболовската породица. Ако днешнитѣ представители спорѣдъ тѣхъ се мълчали въ камарата, ние бихме ги питали, какво сж направили тѣхнитѣ: Табаковъ, Хинковъ и Мецовъ? Като изключиме Петръ Мецовъ, който каза една годѣма дума съ 3000 свѣщи и 90 телеграмми, които и днесъ му горжтъ на главата, нека ни кажатъ другитѣ какво сж блѣли двѣ години наредъ?

Жалко. Сѣрщу недѣля имаше отъ основнитѣ учители прѣдставление „Комедия отъ грѣшници“, за въ полза на бѣднитѣ ученици. Съ скръбъ сме длжжи да констатираме, че гражданитѣ се отнесоха много злѣ къмъ тази покана, защото учителитѣ, едва можиха да искаратъ разноскитѣ. Ние мислиме ако се представи по празниците нече и събъркатъ. Нашата военна властъ, ако и сж пари не отпущнала музиката, подъ предлогъ, че била заета, когато и макаръ и да е имало вечеринка, каквато не е имало, можеше да се отпусне едната или оркестра или духовата, учителитѣ не щжтъ безъ пари, зацо да се не отпусне. Немъ музиката трѣбова да свири само на войската, ние мислиме, че гражданитѣ сж въ право да заявжтъ за това на Началството, защото отъ тѣхъ се поддържа музиката а не отъ друго, тѣмъ се продаватъ котлитѣ а не други му, който не разрѣшава.

Италианскитѣ вина въ България. Дирекцията на Италианската търговска агенция за Балканскій Полуостровъ, съ сѣдалище Бѣлградъ, е сторила намѣрение да се опита съ внасянето на италианскитѣ вина въ България. Въсползувана отъ тазгодишната слаба реколта на нашитѣ лозя, тя ще испрати въ скоро врѣме мостри и прѣдложения отъ нѣкой по-главни експортори на италиански вина, до нашитѣ гресисти винопродавци въ Южна България. Интересно ще бжде да се знае, какъвъ резултатъ ще иматъ тия опити за откриване нашия пазаръ за италианскитѣ вина. Отъ статистиката за външната търговия на България за 1896 година се вижда че Италия е внесла само 544 кгр. вино обикновено и 6.960 кгр. вино въ бутлки и бѣчви. Въ 1894 година, козато вноса на Вината въ България е билъ значителенъ, Италия е взела участие съ 23 029 кгр. обикновено вино въ бѣчви, съ 249 кгр. шампанско вино и съ 25.566 кгр. друго вино въ бутлки и бѣчви — всичко за 34.288 лева. Значи, шансоветѣ за вносъ на италианско вино въ България не сж незначителни и сега.

Въ Казанлъкъ е откритъ вечеренъ четиремѣсеченъ търговски курсъ. Казанлъшкия градски съветъ е взелъ похвалната инициатива за съставяннето на единъ комитетъ по уреждането курсътъ. Този комитетъ, състоящъ отъ пом. Кмета Г-нъ Ан. Геновъ и трима учители, изработилъ правилника и програмата на търговския курсъ. Вече на 7-й того вечеръта, въ присѣдствението на 80 души записани ученици, курсътъ е билъ откритъ и прѣподаването наченжто. Главнитѣ прѣдмети на прѣподаването сж търговска аритметика, търговско книгодържане и търговско законовѣдения.

Учителя на курсътъ сж приели *доброволно и безплатно* да бжджтъ Господа: Ан. Пеневъ, търговецъ на розово масло и банкерски операции и Ив. Геновъ, учителъ.

Похвална и достойна за подрежание е посѣтката на казанлъшкия гени. — „Бюлетинъ“

Въ Върбица, е основано спомагателното дружество, за което загатнахме въ миналий брой.

Въ положение сме да явиме, че вѣстникъ

„Бдитель“, лже, че у Г. Т. Вхтвовъ, е хванато да продава вино и ракия въ врѣме, кога се биле Плѣвенскитѣ ловци. Г. Т. Вхтвовъ е черпалъ гоститѣ си отъ свое вино, слѣдователно, никакво безпатентно продаване не е могло да има. Това сж чисто Стамболовски лжжи.

Свѣденията, които »Бдитель« дава, че Г. Ниню Христовъ билъ отлъченъ отъ църквата, е повече отъ флоровска — циганска лжжа. Ние сме въ положение да заявиме, че Г. Н. Христовъ, е законно жененъ. За тази лжжа и клѣвета предъ обществото, Г. Н. Христовъ е завелъ вече углавно дѣло въ надлѣжното сѣдилище, гдѣто ще имаме честта да видиме Г. Караивановъ на червената скамейка. —

Въ Недѣля, въ градското читалищно здание имаше едно събрание станало по поканата на Управителъ Лѣкаръ на Плѣв. първокласна болница Г. Д-ръ Козаровъ за образуване едно благотворително дружество за подпомагане бѣдно болнитѣ, които се намѣрватъ на лечение въ болницата. Въ това събрание сж хуманна и благородна цѣль присѣтствувахъ достаточна граждани, чиновници и учители, които слѣдъ като изслушаха Г. Козарова и други нѣкой събраниято прие предложението на Г. Доктора, и съ готовность като избра единъ комитетъ отъ шестъ мъже и шестъ жени, който ще се погриже да състави единъ уставъ и да свика едно събрание за прѣгледване устава и изборъ на комитета. Намъ ни е приятно да явиме за тази готовность и желание на нашитѣ граждани да помагатъ на бѣдноболнитѣ, неможеме освѣнъ да похвалиме и инициатора Г. Козаровъ въ тази му благородна цѣль. Ще ни бжде тоже много приятно, ако на това дѣло се поглѣдне така, както бѣше завчера поглѣднато.

Сжщо въ Недѣля имаше една сказка отъ единъ Г. Работникъ Недко Ивановъ, по отпадение на занаятитѣ. Ние се много удивляваме не толкова на този малко грамотенъ Г-нъ Работникъ, гдѣто се наема да се гаври съ нашето интелегентно общество, отъ колкото на читалищния комитетъ, гдѣто допуца да се четжтъ и ги оставжтъ да сричатъ въ читалищния салонъ прѣдъ 200—300 души граждани. Нека ни кажжтъ тѣзи социалисти, които се оставили този черакъ на Трифонъ Ивановъ, какво разбраха тѣ отъ тази рѣчь, и какво и бѣше нейното заключение, какъ да помогнеме на отпадналитѣ занаяти? Ние вѣрваме, че ако бѣ се явило лицето, което ще да държи сказка, щеше да види може би само нѣкой черапи. Нашитѣ социалистчета, ако желаятъ да държатъ сказки, нека свикатъ занаятчийтъ и тѣмъ да проповѣдватъ, а не на учители, чиновници и търговци.

Дирекцията на Плѣвенското V класно училище, намѣрило за добръ за отличие, ученицитѣ да носжтъ особени шапки. Защото учителитѣ не послушали единъ изгоненъ учител — лихваръ, и защото това *големо предиряние* не сж е дало на този нахалникъ, плете цѣли Геримияди въ начаврата. Г. Ценко Дановъ билъ се споразумѣлъ, шапкитѣ напомявали рускитѣ казаци и още незнаемъ какви глупости, които най малко иматъ правото да спомянуватъ, изгоненитѣ и шарлатанитѣ. Какви шапки искатъ да введжтъ нашитѣ лихвари и *дѣйствителни цинцари* Бърдаритѣ? Чефутскитѣ ли, или англишки или италиански, за да прѣличатъ на нѣкои яговци? Приличали на казаци! Че па какво искатъ да приличатъ тѣзи своегорода лихвоимци. Ние сме българи и трѣбова да глѣдаме онова което е по близо до сѣрцето ни. Ако пишущия за шапкитѣ е циганинъ или цинцаринъ нека нахлуе на дѣтето си цинцарска гугла, и ние вѣрваме, че нече нѣкой да му каже нѣщо. Прѣдполагаме, и твърдѣ право бѣше забѣлежалъ М. Кар-въ, единъ день прѣдъ нашъ единъ приятелъ, че ако шапкитѣ бѣха дадени на Караивановъ или Бърдаровъ, да спечелятъ нѣкой грошъ, то щяха да бжджтъ и хубави и прилични, а сега не биле хубави? И кой най много плаче?

Христо Гановъ

По долѣ даваме мѣсто на една дописка, която изцѣло заемаме изъ вѣстникъ „Знаме“. Въ нея нашитѣ читатели ще да видятъ, че процеса на нашия съгражданинъ Христо Гановъ, учителъ отъ Солунската Гимназия, е вече свършенъ и то така както можаше да се очаква отъ едно турско правосѣдие. Прѣдставете си, убийство, което сж видѣли толкова свидѣтели, които се указали на виновнитѣ; турското правосѣдие не намѣрило

виновното лице, убийцата на Христо Гановъ!! Немаме ли право да се провикнем, че турчата никога не ще се оставят от стария си занаят рушветчишка? Сърбитъ сж употребили всички простени и не простени сръдства само и само да намалят наказанието на тѣхнитъ подкупени убийци. Единъ цинцаринъ отъ Македония, нѣкой си Боди, бившъ въ София Секретаръ на Сърб. Дип. Агенство, играе най мизерната роля на сърбски консулъ въ Солунъ. Той е който направлява всичкитъ политически убийства, той е който посърбва всички развалени елементи изгонени изъ българската сръда вродѣ Пейчиновски ги кара да вършатъ насилствено посърбване. До като нѣмаше този мизеренъ цинцаренъ въ Солунъ, всичко бѣше мирно и тихо и ние съ сърбитъ се сръскахме, но сега слѣдъ това убийство и редъ други негови и други шпионски дѣйствия, нашитъ отношения естествено се изостряватъ, и ние рано или късно ще трѣбова да счукаме главата на тѣзи повилнели сърбски голаци. Тѣ трѣбова да разбератъ, че кръвта на Хр. Гановъ, ще коштува много хиляди сърбски глави, и нашитъ храбри и побѣдоносни войски, не ще се спиратъ вече въ българскитъ градища: Пиротъ—Нишъ, а ще диктуваме миръ въ Бѣлградъ, както сме диктували нѣкога.

Убийството на Хр. Ганова прѣдъ тускиятъ сждъ.

Дѣлото по убийството на учителя Хр. Гановъ се разгледа и свърши на 4-й того. Тоя пжтъ бѣха повикани още двама, неиспитани до сега, свидѣтели, които сж се намѣрили на случката. И двамата (тѣ бѣха г. г. Ст. Стаматовъ и А. Наумовъ) съобщиха на сжда. че сж видѣли убийцата Ташко да държи револьверъ и да гърми върху Ганова, тоже, че Черногорецътъ Никола нападна и ударилъ Ганова и че Александро наранилъ Гарванова. Слѣдъ това даде се думата на адвокатитъ. Адвокатътъ на г-жа Ганова и на г. Гарвановъ, възъ основа на свидѣтелскитъ показания, поиска наказанието не само на прямитъ убийци, но и на подготвителитъ. Той раздѣли свидѣтелитъ на двѣ групи: свидѣтели, които говорятъ за подготвителитъ на убийството; тѣзи свидѣтели сж: Божо Божовичъ, Р. Стефановъ, Лука Лакитичъ, Иово Бечиръ, Н. Колушевъ, Ив. Гарвановъ, Н. Димитровъ, С. Чолчевъ, Иованъ — слугата въ гостилницата „Бошнакъ-Ханъ“. Споредъ показанията имъ, убийството е било подготвено и при подготовлението сж взели участие Пейчиновски и . . . , но тѣкмо когато щѣше да се спомене името на присѣтвующиятъ въ засѣданieto Боди, на попъ Никола и пр., прѣдсѣдателътъ, който нѣколко пжти прѣкъсва адвоката, запрѣти му да говори по това подготовление. Онова, което съставляваше сжшността на дѣлото, не искаха да се раскрива — така било заповѣдано на Валията и на Сждътъ отъ Цариградъ. Тогава адвокатътъ прѣмина върху дѣйствителнитъ убийци. Той доказа, възъ основа на показанията на свидѣтелитъ, че Ташко е убийца на Ганова, и поиска осжжданieto му като катил-убийца. Свидѣтелитъ, които категорически утвърдиха, че сж видѣли Ташко да гърми върху Ганова, сж: Самарджиевъ, Колушевъ, Наумовъ и Стаматовъ. За Никола и Александро, споредъ показанията на свидѣтелитъ и на всички, които сж присѣтвували на убийството, се установява, че тѣ сж нападнали съ цѣлъ да убиватъ, но сж наранили само; той иска наказанието имъ като нападатели-наранители, съ цѣлъ да убиятъ. Трѣбова да забѣлжа, че до когато говореше адвокатътъ, Прѣдсѣдателътъ на нѣколко мѣста го прѣкъсваше, като му забѣлжваше, че не било така или че свидѣтелитъ не били казали истината, особено, когато се говореше за убийцата Ташко. Слѣдъ една праздна по сдържанне рѣчь отъ страна на сърбскитъ адвокатъ (Сърбитъ имаха двама адвокати), Прокурора поиска наказанието на тримата убийци, така както го поиска и адвоката на г-жа Ганова и на г. Гарвановъ; той указа, че г. Гарвановъ е защитилъ живота си и, слѣдователно, не подлежи на никакво наказание. Слѣдъ нѣколко врѣме се прочете прѣсждата, която гласи: 1. Наказва се на тригодишенъ затворъ, като се счита и прѣдварителниятъ, Александро, защото е нападналъ съ цѣлъ да убие Гарванова и го е наранилъ . . . 2. Наказва се Никола съ 9 мѣсеца затворъ съ прѣдварителниятъ, като човѣкъ който се намѣсилъ въ убийството. 3. Не се наказва, кой е убилъ Ганова. Ташко се наказва съ 8 мѣсеца, като се чете и прѣдварителниятъ затворъ Защо? Чудите ли се? . . . Не

трѣбова да се чудите. Прѣсждата е била издадена подъ влиянието на сърбскитъ динари. Турскитъ сждии, както и всичко въ Турция, се движатъ само съ пари. Благодарение на паритъ, тѣ виждатъ днесъ да се освобождава убийцата на Хр. Ганова и да заплашва той съ нови убийства свидѣтелитъ. Вамъ не трѣбова да ви се вижда чудно, ако подиръ нѣколко дена чуete, че сжщиятъ Ташко се е явилъ въ нѣкое кафене и е убилъ нѣкой Българинъ. Такива хора трѣбватъ на Сърбитъ и затова сжко ги купуватъ. Тѣ трѣбватъ и на Турското Правителство.

РАЗНИ.

Кръвооблъвание и кръвотечение изъ бѣлия дробъ. Въ случай на кръвотечение най-напрѣдъ се питатъ отъ кждѣ иде то: изъ стомаха или дробоветъ? при кръвотечението изъ дробоветъ, кръвта се проявява при кашлицата, при това тя е алена и пенява; когато е изъ стомаха, тя се явява при блванията; тѣзи кръва е синьо червена, гжста и на парцали. Къмъ кръвооблъването трѣбва въскога да се отнасяме най-внимателно и прѣдпазливо, тѣй като то въскога е свързано съ по-голяма или по-малка опасностъ. При стомашното кръвотечение кой може да знае, съсждъ ли е поврѣденъ и защо кръвотечението се повтаря? Небрежността може да повлече слѣдъ себѣ си остро малокръвие или друга по-тежка болѣсть. Още по-голяма опасностъ прѣдставлява силното кръвотечение изъ бѣлия дробъ. Въ таквъ случай трѣбова да се погрижимъ и дадемъ помощъ, колко то е възможно по-скоро. И въ двама кръвотечни случая, първото сръдство което ще помогне, да се направи настой изъ койло, защото има естегателни свойства. При носнитъ кръвотечения, трѣбва да смъркаме отъ този настой. Ако ли въвотечението иде изъ бѣлия дробъ, то трѣбва въски 10—15 минути да се сръбва по една двѣ лжжици отъ сжщия настой. Слѣдъ това кръвта обикновено престава. Нъ и слѣдъ спирането на кръвта трѣбва да се продължи и по-нататкъ приеманieto на този настой. Въ моята практика той въскога доста ми е помагалъ. Ако кръвотечението не спира, или се повтаря, трѣбва да се постареемъ да намѣримъ причината на това. Тогава или бѣлия дробъ е поврѣденъ или болния страда отъ охтика, или сжществува силенъ напоръ на кръвта къмъ главата или причината се крие въ ранитъ на стомаха.

При силнитъ кръвотечения изъ бѣлия дробъ, въ повечето случаи не може да се помогне и настъпва бърза смъртъ.

Да кажемъ нѣщо и за носнитъ кръвотечения. Мнозина страдатъ много често отъ това и не обръщатъ вниание на него, защото подиръ такова кръвотечение тѣ се усѣщатъ по-добрѣ.

Каквото и да е, нъ подобно състояние е болѣзнено и рано или късно послѣдствията отъ него не могатъ да сж добри.

Освѣнъ всичко друго, отъ него се поражда малокръвие, хидремия (рѣдка кръвъ) и слѣдъ това обикновеннитъ явления: болнота, страшилностъ, нервностъ и т. н. Въ числото на сръдствата, които се употребяватъ за спирание на носното кръвотечение, се прѣпорѣча много често: неочаквано да се исплаши болния въ врѣме на кръвотечението, да се полѣе тилътъ му съ вода, да се държи въ различно положение главата му и др.

Азъ съмъ противъ подобни маневри, които често докарватъ съвсемъ противоположни резултати. Най-добрѣ е дадения случай, да се оправи кръвообращението, т. е. да се привлече кръвта къмъ корема и краката, които въ това врѣме сж бѣдни отъ кръвъ, отъ което се явява слабостъ и различни страдания. За това отвличане пре-красно служатъ: най-напрѣдъ топла вана съ вода и солъ, въ продължение на 15 минути. по 2—3 пжти въ недѣлята.

Случватъ се носни кръвотечения не само много опасни, нъ и такива, които донасятъ моментална смъртъ. У едно 15 годишно момиче, което се намирало въ периода на половата зрѣлостъ, рухнала кръвта изъ носа му, като шадраванъ, и кръвотечението се свършило съ смъртъ.

Азъ самъ зная единъ случай съ едно 16 годишно мимиче, на което въ 1 1/2 часа истече изъ носа кръвъ, която напълни три обикновени чаши. Смъртната бледностъ и силната сънливостъ възбуждаха най-серioзни страхове. Въ два часа слѣдъ полунощъ ме разбудиха, за да посѣтя момичето, на което слѣдваше да тече урвѣта. Щомъ

пристигнахъ, веднага порѣчахъ да излѣятъ половинъ стомпа вода на главата на момичето и половинъ стовна на горнята частъ на гърба му (на плещитъ му). Кръвотечението престава веднага. Болната лежеше спокойно, нъ се намираще почти въ безсъзнателно състояние отъ слабостта. Нъ малко не се мина и кръвотечението се повтори; пакъ примѣнихме сжщитъ поливания и съ пълненъ успѣхъ. За пѣддържане силитъ на болната, даваха ѝ въски половинъ частъ по 2—3 лжжици млѣко; слѣдъ два дни почнаха да ѝ даватъ укрѣпителна супа, помѣжду даванието млѣко, нъ съвѣмъ малки порции, и съвършено ослабналия организмъ почна постъпенно да се укрѣпва. Горнитъ поливания се повтаряха въски день. Кръвотечението, слѣдъ това, съвършено прѣстана и изгубения апетитъ почна да се възобновява. Прѣвъ 4—6 недѣли забѣлжваше се, че болната се поправи, а слѣдъ половинъ година, макаръ че все още се осѣщала слаба, тя имаше здравъ и цвѣтущъ видъ, за причината на кръвотечението е послужила и тукъ, по въска въроятностъ, половата зрѣлостъ. „О“

Татулата като сръдство противъ конската муха и въобще противъ мухитъ, които кацатъ по конетъ.

Отъ
Донко Хр. Хасекиевъ
Ветеринаренъ лѣкаръ

Кой незнае кѣкво голѣмо безпокойствие причиняватъ лѣтно врѣме мухитъ на животнитъ, особено на коня, когато това животно е принудено да пхтува прѣвъ най-горѣщитъ дни на м. ю. Юлий и Августъ, именно тогава, когато мухата най-силно го безпокой и хапе? Въ това врѣме животнитъ се постоянно трѣвожатъ, прѣставатъ да ядатъ и, слѣдователно, мършавѣятъ. Едно сръдство за прѣмахване на мухата би било за коня цѣло избавление. Прѣмахването на мухитъ въстановява на коня, както ухотата къмъ ѣденie, така и къмъ вървежъ.

Прѣди нѣколко дена тукашния окр. лѣкаръ, г-нъ Д-ръ Живковъ, ми говореше, че като пхтувалъ съ собствения си кабриолетъ, той се видѣлъ въ чудо отъ мухитъ, които не оставяли конетъ на мира; тукъ нѣкой човѣкъ му казалъ да употребѣи „татулата“ — отровно растение, което въскога познава. Г-нъ Д-ръ Живковъ натърква слабипитъ на конетъ съ това растение и всички мухи избѣгватъ.

Азъ имамъ възможностъ на нѣколко пжти да провѣря дѣйствието на това лѣкарство върху моя конь. Прѣвъ врѣме на пхтуванието ми, особено прѣвъ горѣщитъ дни, коня ми талкова се трѣвожеше отъ мухитъ, щото едва можеше да се стои върху него; коня прѣстана освѣнъ това да ѣде и започна да съхне. И дѣйствително, прѣдставете си — всичкитъ тѣзи движения на опашката, въртението, диганieto и спущанieto на главата, диганieto ту единъ, ту другъ заденъ кракъ, всичкитъ тѣзи движения, извършени отъ коня съ цѣлъ да се брани отъ мухитъ сж, както щѣте кажете, едно голѣмо безпокойствие за добичето, а заедно съ това и за всадника му. Азъ набрахъ „татула“ (стѣркове и листа), счукахъ ги мѣжду два камѣка и съ така счуканата татула азъ натъркахъ слабипитъ на коня и около анусетъ, гдѣто най-много прѣбиваватъ мухитъ. Двѣ минути слѣдъ това не видѣхъ нито една — всичкитъ избѣгахъ; коня ми се освободи започна да се храни по-добрѣ, да ходи по-бързо и въобще стана му по-лѣкко.

Че какъ да му не стане по-лѣкко, когато го освобождаваме отъ толкова мухи. Вамъ ви кацне нѣкой пжтъ само една муха и ви безпокой толкова, щото ви прави нервозенъ, особено пѣкъ ако тази муха се случи толкова нахална, че вий я испѣждате съ ржката си на 2—3 пжти и тя пакъ дохожда? Ами какво е на добичето, по което има съ нѣколко стотини мухи, още по нахални отъ ония, що кацатъ по човѣка? Добичето нѣма възможностъ да се забрани отъ тѣхъ като употребѣи вѣтрило, или да ги испѣжда съ ржка, както може да направи човѣкъ. Отъ до тука казаното може да се разбере какво голѣмо облъкчение получава коня отъ избавлението му отъ тѣзи насѣкоми.

Лѣкарството се намира на всѣкждѣ, въскога го познава па даже и дѣцата. Като за щастие на конетъ това растение — „Татула“ расте на всѣкждѣ по край пжтищата и шосетата и то достига най-голѣмата си сила прѣвъ най-горѣщия сезонъ, когато ний имаме нужда отъ него. Въскога

пхтникъ билъ той съ конь, съ каруца, или съ фойтонъ може да избави добичетата си отъ безпокойствената за тѣхъ муха, стига само да се навѣде и набере нѣколко стрѣка татула, да я посмаже (посчука) мѣжду 2 камъка и да натърка конетъ по слабнитѣ. отзадъ, по коремтъ — въобще по тѣзи мѣста, гдѣто каца мухата.

Азъ си припомнямъ, че въ Ветеринарна Сбирка и въ алманаха за 1896 г. бѣше припоръчено да се употребява противъ мухитѣ дафинови листа варени въ свѣтска масъ, но това сръдство не е толкова практично 1) защото дафиновитѣ листа не сж познати отъ всѣкого, 2) че тѣзи листа трѣбва да се купуватъ и сж скъпички, 3) че това лѣкарство изиска особено приготвление 4) че мастъта, която влиза въ състава на това лѣкарство запазва кожата, става причина да се събира прахъ и нечистотии и 5) най-послѣ мастъта отъ горѣщината се вкисва (се разваля) — става причина да се напука кожата. Употрѣблението на дървеното масло противъ мухитѣ въ форма на мазание има сжщото неудобство, че запазва кожата на коня и конскитѣ снаряди. А пъкъ прѣпоръченото отъ мене сръдство — „татула“ нѣма нито едно отъ горѣспомѣнитѣ неудобства, съ исключение на това, че то минава за утрово растение, но не въ толкова малко количество, колкото ще употребиме ний въ дадения случай. Но все пакъ трѣбва да се обръща внимание при употреблението му.

Едно нагъркване на коня само съ нѣколко смазани листове отъ „татула“ е достатъчно да избави коня отъ мухитѣ за прѣзъ цѣлий день. Интересно ще бѣде да се опита дѣйствието на това растение противъ мухитѣ и по другитѣ домашни животни. Прочее, употребявайте татулата като сръдство противъ мухитѣ, които живѣятъ по кожата на коня.

Б. Р. Горнята статия отъ мѣстния ветеринаренъ лѣкаръ Г-нъ Хасакиевъ, обнародвана въ *Ветеринарната Сбирка* за мѣсець Декемврий н. г. ние я намѣрваме за твърдѣ ползана както за скотовъдцитѣ, така и притежателитѣ на коне зада я произведеме въ нашия вѣстникъ. Рецензата, която Г. Хасакиевъ, ни препоръча е едно сръдство колкото просто, толкова и легко, което всѣкий може да го направи; защото не иска никакви медикаменти и чукания, бъркания, а просто да знае познатото растение татула да я чука на нѣкой камикъ и да намаже по слабитѣ мѣста, и добичето се отървава.

Нѣколко думи по причинитѣ за слабия успѣхъ въ нашитѣ классни училища.

Пише: **Ив. Младеновъ.**

(Продължение отъ брой 43 и 44).

2) Отъ мнозина классни учители сме слушали оплаквания, че една отъ причинитѣ за „слабия успѣхъ въ класснитѣ училища“ е: *слабата подготовка на ученицитѣ въ основното училище.*

Дѣйствително, тоя аргументъ говори, до нѣгдѣ, въ полза на оплакващитѣ се; но не може се взе за абсолютно правило. Признаваме, че ставатъ нѣкой опущения отъ страна на нѣкои основни учители; но отъ това не може се извади правилно заключение, че всички ученици, които прѣминаватъ отъ основното училище въ классното сж „слаби и недисциплинарни“. Грѣхота ще бѣде, ако учителя стоваря вината на основнитѣ учители, особено, като се обръне внимание напоследъкъ на персонала, съ какво качество учители се подпѣлж. Още повечето тоя аргументъ става безсилень, като се вземе прѣдъ видъ, че „слабия успѣхъ“ не е само въ I-тѣ классове, ами и въ по горнитѣ — процента е почти еднакъвъ.

3) Липсуванието на училищната покщнина и пособия.

— Въ дадения случай, нека си не правимъ иллюзий, ако исповѣдаме истината, че до сега едвали държавнитѣ ни училища сж нарѣдени въ това отношение, а повечето отъ народнитѣ классни, освѣнъ гдѣто нѣматъ сгодни помѣщения, ами и покщнината е повечето остатъкъ отъ „оно врѣме“, — за пособия — нито дума нетрѣбва да става. Въ тия училища повечето се развива въображението на ученика, а практическото припособление на повечето отъ реалнитѣ прѣдмети ще стои за далеко врѣме на тавана.

Въ това отношение Министерството на Народното Просвѣщение трѣбва да обръне особено внимание. Окрѣжнитѣ комиссий и градскитѣ съвѣти, които сж се нагърбили съ издържанието на классни училища, трѣбва всѣка година да прѣдвиждатъ по извѣстна сума, която исклучително да се израсходва за тая цѣль, а отъ друга страна и самитѣ учители посрѣдствомъ нѣкои граж-

дани, по заможни, могатъ отъ части да помогнатъ. И, наистина, ако до сега да е имало доста слаби ученици по реалнитѣ прѣдмети; то е липсуванието на пособия. Мнозина учители, ако и отъ сръдце да работятъ, като липсватъ пособия, то тѣ много пхти сж се разочорвавали и най подирѣ въ края на всѣка учебна година се явяватъ съ една доста почтенна цифра на „слаби“.

Има още много други прѣчини, които чувствително влияятъ върху успѣха, но повечето отъ тѣхъ ще изоставимъ за сега, като ще се потрудимъ въ една особена статия да изложимъ всички и по обширно; а за сега ще поговоримъ по най сжщественитѣ, на които трѣбва да се обръне особено внимание и които трѣбва повъзможности да се прѣмахнатъ въ най скоро врѣме.

I. Сама учитель. — Никой не е противъ истината, че „душата на училището е учителя“. Какъвъ трѣбва да бѣде изобщо учителя, не само въ основното училище, ами и въ класснитѣ, по тоя въпросъ е доста писано, говорено и учено, и то е изпълнено. Ния за сега само ще кажемъ, че и учителя въ классното училище трѣбва да бѣде дидактико-методикъ. Ния въ настоящата статия нѣма да изброяваме прѣчкитѣ, които произтичатъ отъ самия учитель, като ще запазимъ мѣсто за другъ пхтъ, а за сега ще обрънемъ вниманието на тия учители които се броятъ за чисти и непорочни и съвършени върху рапорта на Г-нъ Заимовъ до министра на просвѣщението, (печатанъ въ „У. п.“, Ноемврийската книжка), въ който рапортъ всички можемъ си огледа недостатъцитѣ, като — лицето въ огледало.

Да, учителя трѣбва, преди всичко да бѣде методикъ; трѣбва да владѣе учебния материалъ добрѣ и пр.; но учителя трѣбва да бѣде и гарантисъ. Ния познаваме много добри учители, които сж се отчаяли при работата си, вслѣдствие трѣвожната мисль за тѣхното „негарантирано положение“.

II. Самитѣ родители сж една отъ причинитѣ.

— Единъ отъ важнитѣ фактори на възпитателното обучение сж самитѣ родители. Но и до сега тѣ не сж показали своето родителско съдѣйствие за постигнатието гонимата цѣль — истинско възпитание и добъръ успѣхъ. Да, родителитѣ сж далечъ отъ училището; тѣ мислятъ, че нищо ги несвързва съ него. Родителитѣ на нашитѣ ученици обръщатъ внимание на свойтѣ дѣца, само до тогава до като сж при тѣхъ. Минхтъ ли прага дѣцата имъ въ училището; тѣхнитѣ грижи се ограничаватъ; тѣ мислятъ и се трудятъ подирѣ само за тѣлото, а душата оставятъ на учителя. Тѣ — родителитѣ още не сж почувствували дърканието на ония вериги, които ги опасватъ съ училището, тѣ за дълго врѣме нѣма да ги чуятъ, ако се не яви по силенъ звукъ да направи по силно раздражение на кордевия имъ апаратъ.

Родителитѣ, тамо тогава, се сѣщатъ за свойтѣ дѣца. „когато удари ножа до кокала“; когато слабостъта е вземала свои прѣвѣсти; само тогава отиватъ и искатъ съвѣтъ за съдѣйствие.

Ния искаваме желание: всички родители на ученици да се облизатъ сж учителитѣ на тѣхнитѣ дѣца и да изискватъ нуждитѣ съвѣти, съ които да си послужатъ въ всѣки случай. Учителитѣ, вѣрваме, че съ всѣка готовность и любезность ще посрѣщатъ такива родители.

Тукъ съ съжаление ще констатираме факта, че има много родители, които несъзнателно Божемъ; често пхти да разрѣшатъ нѣкой въпросъ, се правятъ на „ахмаци“ и отиватъ чрѣзъ нѣкой личности да имъ се обѣснятъ нѣкой „тъмни работи“; третиратъ възпитателитѣ на свойтѣ дѣца: търговци, рушветчий, експлоататори и пр. всевъзможни епитети се прѣкачватъ на учителя. Ния се обръщаме къмъ подобни родители съ молба, всѣкога да се отнасятъ до надлежния учитель, да проучатъ добрѣ работитѣ и подирѣ да се искарватъ. *Нѣма нищо по лошо, отъ колкото да се стикне недовѣрие въ ученика срямо учителя; тогава изчезва и дисциплина, и внимание, и успѣхъ.*

Кой классенъ учитель не е заблѣжилъ въ частъ, нѣкой ученици, които да се неподчиняватъ на щението му? — Всѣки. Какъвъ успѣхъ показватъ подирѣ тия ученици? — Слабъ. Кой е кривъ? — Учителя. Да по опоритностьта на нѣкой ученици, до нѣгдѣ причината лжи въ не еднакъвостъта на метода и начана; но отъ друга страна и въ самитѣ родители. Провѣрете добрѣ и ще видите, че упорититѣ ученици — слаби, се ползватъ съ особено одобрене на постхнитѣ имъ, отъ свойтѣ родители.

Настоящия брой има 6 страници

Пакъ ще потрѣтимъ: Родители, всѣкога бѣдете ржка съ ржка съ учителя!

(Слѣдва).

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

До Г-на Редактора на в. „Плѣв. Гласъ“

Господинъ Редакторе,

Извѣстно Ви е, че въ града ни се основа гимнастическо дружество, „Юнакъ“, което мнозина посрѣщнахъ съ радостъ, обаче, за голѣмо очудвание, нѣкои отъ тукашнитѣ учители и пр. не така го посрѣщнахъ. Още на другия день започнахъ да мислятъ, какъ да го оничтожатъ и какви спѣнки да му правятъ и послѣдното направихъ, тѣй напирѣмъ: поискали отъ Господина Инспектора, основавайки се на окрѣжното № 4425 на Министерството на Народното просвѣщение отъ н. г., да ни покаже стая, гдѣто да засѣдава дружеството, за такава, той ни каза една отъ стаятъ на Харманското третокласно м. училище, но като отидохме тамъ, слугата на това училище ни обади, че Г-на И. Д. Директора въ това училище, Герги Баевъ, му заповѣдалъ да не пуска никого да влиза вътрѣ, макаръ че за това бѣше му писано официално отъ Г-на Инспектора, но Г-нъ Баевъ станж поголѣмъ и отъ Инспектора и не ни пустихъ; тукъ му е мѣстото да помѣнемъ турската поговорка, „Сайби верирѣ телалъ вермесъ“, на другия день, като запитали Г-нъ Баева, защо не отпуска стаята, той отговорилъ, че докато той е И. Д. Директоръ, нѣма никога да позволява на „юнакъ“ да засѣдава и пр. въ него училище. Чудно ми е, защо Г-нъ Баевъ, е толкова наостренъ спрямо това дружество, ако е за това, че той, като позастерѣлъ малко и не може да равни силитѣ си съ насъ, то кой му е кривъ въ такъвъ случай?

Но не е това, ами защото той вредъ си е показвалъ неграбранието нѣщата, та непрѣменно и тукъ трѣбва да го покаже.

Позасрамѣте се Г-нъ Баевъ! И недѣйте бива толкова пазадничавъ, защото това, което Вий вършите, само простацитѣ и невежитѣ могатъ да го вършатъ и на тѣхъ е простено, но не и на Васъ, който за срамъ на Ловчалиитѣ сте учитель въ града ни. Пуста вѣхъта щамба!

Моля Господина Министра на Народното просвѣщение да издири, защо Г-нъ Баевъ е противъ това дружеството, слѣдъ което да му даде да разбере, че днесъ не се слушатъ старгучитѣ и невежитѣ, и като му прѣдпише да се съобразява съ наставленията дадени въ окрѣжното му № 4425 безъ никакво роуптание.

На всички Г-да, които иматъ мерака да оничтожатъ това дружество ще имъ кѣжа, че никога нѣма да успѣятъ въ това, защото въ дружество влизатъ младежи, които много добрѣ разбиратъ ползата и назначението му.

Ловечъ Съ почитание:
4 Декемврий 1897 г. Членъ отъ дружеството Х.

До Господина редактора на в. „Плѣв. венски гласъ“.

Господинъ редакторе.

Въ 24 брой на в. „Бдитель“ е напечатано едно антрефиле, въ което се казва, че отъ Хгленското училищно настоятелство била подавана телеграмма до Министерството на Н. Просвѣщение, съ която се искало възвръщанието на уволнения учитель Цвѣтковъ, интъкъ родителитѣ не щѣли да си пращатъ дѣцата въ училището. За да се види съ какви лжи гошава „бдитель“ читателитѣ си, моля дайте мѣсто на слѣдующето: Телеграмма до министерството на Н-то Просвѣщение отъ Н-то никога не е подавана.

Приканвамъ услужливитѣ редактори на „Бдитель“ и Хгленския имъ дописникъ да направятъ справка, на мой разноси, въ която пхтъ пощенска станция и ако отъ освобождението до днесъ се укаже, че е подавана подобна телеграмма, общавамъ се да подарж на Бдителиитѣ редактори за новата година единъ екземпляръ отъ „Отчета“ на Парламентарната анкетна комиссия въ Стамболовия режимъ“, а на дописника имъ — единъ портретъ съ делегатитѣ отъ П. Радославистки конгресъ и една антерия за прѣдстоящитѣ студове.

Благодѣяние билъ направилъ Инспектора съ уволнението на Цвѣткова! И това е вѣрно толкова, колкото и че е подавана телеграмма. Благодарение е направено, нѣ само за намѣстничката му — Шуменлийка, а за учебното дѣло и Хглен-

чене, не. Другъ е въпроса обаче, ако Инспектора бѣше уволнилъ тогава тукашенъ учителъ, за справедливото уволнение на когото Н-то сума масило и хартия похарчи.

Ако И-ра бѣ сторилъ това, родителитѣ на ученицитѣ бихъ му исказали благодарността си, отпечатана въ десетъ вѣстници.

с. Жгленъ

28 Ноемвр. 1897 год.

Прѣд. на Жглен. Учил. Н-во, Клетъ: **В. Вълговъ**

Б. Р. Съ всичко сме съгласни, само съ долнитѣ редове, не искаме до толкова да върваме, че Г. Ин-рътъ ще да е гледалъ презъ прѣсте на дѣлата, както шо се бѣлѣжи въ дописката. Че наводниха тази година много учителки по селата, това е вѣрно, но спорѣдъ насъ много подобри е сторено съ назначението, отъ колкото младичкиятъ момченца—педагози, които освѣнъ социалистическитѣ списания съ друго не сж занимаватъ. Ако настоятелството съгледва нѣкой нередовности въ учителитѣ, нека съобщава на врѣме да се зематъ мѣрки.

До господина Редактора на Почитаемий **В. „Плѣвенски Гласъ“** въ гр. Плѣвенъ

Господине Редакторе,

Имамъ честь да Ви заявж, че отъ 10—15 души жители изъ с. Крушовица (Плѣвенска окол.) се увѣдомихъ, че жителитѣ на градъ Плѣвенъ—Цвѣтанъ Нешковъ и Апостолъ Пековъ, ходили въ сжщото село прѣзъ тази пролѣтъ и подъ прѣдлогъ, че ще снабдяватъ цѣлото село съ крѣп. актове за всичкитѣ имъ имоти, вземали сж отъ по-вече отъ половината на това село отъ кого 5, 10, 15 повече левови, като пей и слѣдъ като сжбрали почтенната суммица около 1200—хиляда двета лева отплатили обратно за тукъ — Плѣвенъ съ цѣлъ да имъ приготвятъ изискуемитѣ се формални книжа (удостоверения и протоколни постановления) и отъ тогава и до днесъ — врѣме отъ 8—10 м-ци, а на нѣкой и повече отъ година врѣме не сж се вѣствявали въ село, за да извършатъ ангажиранитѣ се прѣдъ населението работи; сжщитѣ по-горѣ дѣйствия и обиколки сж прѣдначжртали и по др. села да извършатъ. —

Господинъ Редакторе, понеже въпроснитѣ лица — Нешковъ и Пековъ съ тия си чисто дѣла, доста много ще експлоатиратъ населението и то тѣкмо въ година доста оскудна за него — населението, а и за да не послѣдватъ и др. села, селото Крушовица отъ горнитѣ „Мисионери“ счетовъ за общъ дългъ и заставенъ отъ нѣкой крушовчени да Ви съобщж за това и помоля (ако това желайте) и чрѣзъ почит. в. „Плѣвен. гласъ“ да обжрните вниманието на Властѣта да ислѣдва горнето и направи потрѣбното като спрѣ понататжшнитѣ обиколки на въпростнитѣ лица.

гр. Плѣвенъ

Съ почитание:

20 Ноември 1897 год.

А. Ив. Мускуровъ

ПОКАНА

№ 1449

Управлението на Плѣвенската I-во Класна Държавна Болница, като чувствува нужда отъ една болнична библиотека, съ полѣзни за прочитание и занимание книги, за болнитѣ, желае да основе подобна библиотека, но като не располага съ нуждитѣ за тая цѣлъ срѣдства, обрѣща се къмъ всички родолюбиви Г. г. Граждани и Гражданки, съ молба, да се притекътъ на помощъ, като подаржтъ кой колкото и каквито книги желае за казаната цѣлъ.

Прочее, болничното управление като се надѣва, че тази идѣя ще бѣде погледната съ добро око отъ

страна на родолюбивитѣ Г. г. Граждани и Гражданки, надѣе се, че ще бѣде чутъ и ще се притекътъ на помощъ за осжществяването на тази благодарна идѣя, за което отъ сега исказва свята благодарностъ на щедритѣ си Г. г. пожертвователѣ.

Подаренитѣ книги можжтъ да се испращатъ до управлението на болницата и въ градътъ: до Аптеката на Г-на Л. Петровъ и Хотелъ „Европа“.

гр. Плѣвенъ 9-ий Декември, 1897 година.

3—3

Съ почитание:

Управитель—Лѣкаръ Д-ръ Козаровъ

Самал распространяемая въ Россіи ежедневная газета

С В Ъ Т Ъ

въ 1898 году

Подъ редакцію

В. В. Комарова

будеть выходить по прежней программѣ, продолжая съ вѣрою, правдою и твердымъ упованіемъ на русскихъ людей неустанно работать на пользу родины. Польза эта въ настоящее время несомнѣнно заключается въ поддѣмѣ нравственного духа народа, чуткости его къ заглажъ историческаго призванія Россіи, въ которыхъ прежде всего надъ видѣтъ благо самого русскаго народа, не жалѣвшаго своей плоти и крови на созданіе великаго самодержавнаго государства и трудившагося очевидно не для отвлеченныхъ интересовъ.

„С В Ъ Т Ъ“, выходя ежедневно, слѣдитъ за современностью и отражае етъ собою современность. Согласно съ истиной и правильное освѣщеніе современныхъ вопросовъ — составляетъ цѣль и смыслъ нашей газеты. Число газетъ въ Россіи съ каждымъ годомъ растетъ, но „СВѢТЪ“ употребитъ все усилія остаться на той высотѣ, на которой онъ стоялъ до сихъ поръ и сохранить къ себѣ симпатіи своихъ читателей.

По примѣру прежнихъ лѣтъ, въ фелетонахъ газеты будутъ измѣщаемы историческіе и бытовые романы. Романы эти будутъ отличаться разнообразіемъ въ выборѣ темъ и эпохъ. Съ 1 января начнется печатаніемъ большой историческій романъ извѣстнаго и талантливаго писателя А. В. Зарина „Власть земли“. Дѣйствіе романа происходитъ въ Москвѣ, въ XVII столѣтіи. Кроме того, будутъ напечатаны новыя произведѣнія Н. Э. Гейнце: „Въ чаду изъ мѣны“, историческій романъ изъ послѣднихъ дней самостоятельности Украины и „На пути въ министры“, бытовой романъ изъ петербургской жизни, а также романъ В. Радича „Сумерки души“ и другіе.

При газетѣ „Свѣтъ“ выходить въ видѣ ежемѣсячнаго журнала,

„ПРИЛОЖЕНІЕ РОМАНОВЪ“

Романы, выходящіе ежемѣсячно отдѣльными книжками, даютъ такъ много чтенія, что могутъ вполне удовлетворить любителей изящной литературы. При компактности печати, большія литературныя произведѣнія помѣщаются въ одномъ томѣ. Для будущаго 1898 года въ распоряженіи редакціи для „Приложеній“ имѣются произведѣнія В. Л. Маркова, Г. И. Данилевскаго, Н. Э. Гейнце, С. К. Литвина, В. И. Крыжановской, К. В. Назаревой, А. А. Соколова, Генриха Сенкевича, Болеслава Пруса, Э. Золя, Ж. Оне, А. Терье, Каролины Свѣтлой и другихъ выдающихся русскихъ и иностранныхъ писателей. Въ книжкахъ романовъ будущаго года мы дадимъ значительный перевѣсъ историческимъ романамъ и историческимъ мемуарамъ и хроникамъ. Между прочимъ въ теченіе 1898 года будутъ помѣщены слѣдующіе романы: „На Индію при Петрѣ“, ист. ром. Г. И. Данилевскаго. „Курскіе порубежники“, ист. ром. В. Л. Маркова. „Деньги“, А. А. Соколова. „Подъ Властью тмы“, его же. „Надорванныя силы, К. В. Назаревой. „Въ царствѣ привидѣній“, спиритическій романъ Н. Э. Гейнце. „Заколдованный замокъ“ и „Блаженные нишіе духомъ“, В. И. Крыжановской. „Парижъ“, новый романъ Э. Золя, романы знаменитыхъ польскихъ писателей: „Фараоны“, Болеслава Пруса. „Крестопосцы“, Генриха Сенкевича, романъ чешской писательницы Каролины Свѣтлой — „Пакапунъ“.

Подписная цѣна съ пересылкою и доставкою остается безъ перемѣны:

НА ГОДЪ	НА ПОЛГОДА	НА 3 МѢС.
Съ 1 января по 31 декабря. 4р.	Съ 1-го января или 1-го іюля. 2р.	Съ 1 янв., 1 апр., 1 іюля или 1 окт. 1р.

ПОДПИСНАЯ ЦѢНА НА „СВѢТЪ“ СЪ „ПРИЛОЖЕНІЕМЪ“ РОМАНЕВЪ.

НА ГОДЪ	НА ПОЛГОДА	НА 3 МѢС.
(Газета „Свѣтъ“ и 12 кн. ром.) 8р.	(Газета „Свѣтъ“ и 6 кн. роман.) 4р.	(Газета „Свѣтъ“ и 3 кн. роман.) 2р.

Письма и дѣльныя адресовать: С.-Петербургъ, редакція „Свѣтъ“, Невскій, 136.

ОТВАРЯ СЕ ПОДПИСКА

ЗА V-ТА ГОДИШНИНА (1898) НА

„БЪЛГАРСКА СБИРКА“

Списание за Книжнина и Обществени Знания

Спис. „Българска Сбирка“, — ще излиза, както и до сега, по слѣдната программа:

I. Статии и очерки върху книжнината и общественитѣ знания, по исторчята и етнографията; — Пжтешествия.

II. Животописи на знаменити мжжѣе, дѣятелѣ въ науката, книжнината и общественния животъ.

III. Изящна словесностъ: стихотворения: — повѣсти, разкази и очерки изъ нашия животъ; — малки повѣсти и разкази, прѣведени отъ чужди язици и писани отъ по-извѣстни писатели; — прѣводи на нѣкои классически творения.

IV. Изъ книжнината и живота: I. Въ нашенско, Бѣлѣжки и разсжждения върху по важнитѣ явления въ нашата книжнина и общественния ни животъ. — II. Въ славянскитѣ земи и III. На чужбина.

V. Книгописъ: а) оцѣнка на български и чужди книги; б) показалецъ на новоизглизитѣ български книги; в) показалецъ на по-важитѣ статии и др. въ повржменнитѣ списания и вѣстници.

VI. Малки вѣсти: изъ книжовния, черковно-общественъ и училищенъ свѣтъ у насъ и на чужбина.

VII. Смѣсъ: свѣдѣния по домакинството, игнената и вѣсти за открития, изнамѣрвания и пр.

Сътрудници: Ив. М. Вазовъ, Д. К. Поповъ, П. П. Славейковъ, Д. Т. Страшимировъ, Ив. Ст. Андрейчинъ, Ал. Узунвъ, Д-ръ Ник. Бобчевъ, П. Кисимовъ, Д. В. Храмовъ, П. П. Карапетровъ, Д-ръ Пасманикъ, Деборовъ (псевд.), К. Христовъ, Ил. С. Бобчевъ, Ив. Бѣлевъ, Хр. Берберовъ, Ил. Венвъ, Д. Т. Душановъ, Ю. Ивановъ, Г. Ив. Маркова, Д. Мариновъ, Кръсто Мирский, Ив. Найденовъ, Ст. Огняновъ, В. Ковачевъ, В. Неновъ, Р. Петковъ и др. и др.

Българска Сбирка ще излиза веджжъ въ началото на всѣки мѣсець, освѣнъ въ юлий и августъ, въ размѣръ на 7 печатни коли.

Цѣната на годишния абонаментъ на Б. Сбирка си остава 10 лева за въ България. 12 — извънъ. Половинъ годишния абонаменти не се приематъ. За ученицитѣ, селскитѣ учители, свещеницитѣ и за абонатитѣ на „Юридически Прѣгледъ“ прѣзъ 1898 година Българска Сбирка, се отжтхва за 8 л. т. е. двѣтъ списания вмѣсто 22 л. за 20 л.

На настоятелитѣ и на всички, които запишжтъ и събержтъ стойността на 10 абон. прави имъ се обичайната отжтпка — едно на десетъ.

Заобѣлжжа. — Всичко, което се отнася до списанието ни (писма, статии, поржчки, пари и пр.) испровжда се: До администрацията на Българска Сбирка, въ Пловдивъ.

Пловдивъ, ноември 1897 г

Редакторъ: С. С. Бобчевъ

Явна Благодарностъ.

Настоятелството на др. „Съгласие“ исказва на доуиммюванитѣ Госпожици и Госпожи явна благодарностъ, понеже се притекоха съ присърдце на дружественната покана съ своитѣ подаржци за логарията, която ще се тегли срѣштъ 1 Январий.

Само родолюбивитѣ пожертвувания сж въ състояние да спомогнатъ най-много да се въздигне и закрѣпи извѣстна цѣлъ, а за да може читалищната библиотека да се въздигне на своята висота и съ своята свѣт-

лина да проникне по скоро въ умоветъ на почитаемитъ Плѣвненски граждани и граждани, сме увѣрени, че родолюбивата цѣль ще бѣде послѣдвана и отъ други.

Госпожица Пелагия Бжезинска,
„ Васелина Юрд. Табакова
„ Кина Несторова
„ Парашкевица Г. Жилова
„ Варвара Ив. Мочова
„ М. Маждракова
„ Елаамбия Ив. Гъркова
„ Райна А. Мръвкова

Госпожи С. Д-ръ Друмева
„ Екатерина Л. Тончева
„ Елизавета Н. Рачева
„ Вана Д. Бейкова
„ Мица Хр. Костантинова
„ Жечка Ил. Топурова
„ Митка П. Ташова
„ Елена А. Иочева
„ М. Ив. Вацова
„ П. К. Страшемирова
„ Станка Д. Терзиева.

Имената на Госпожицитъ и Госпожитъ пожертвователки слѣдватъ.

Година IV. 1-й Декемврий 1897 г. книжка X.

БЪЛГАРСКА СБИРКА

СПИСАНИЕ ЗА КНИЖНИНА И ОБЩЕСТВЕНИ ЗНАНИЯ
ИЗЛАЗЯ ПОДЪ РЕДАКЦИЯТА

на
СТЕФАНА С. БОБЧЕВЪ

СЪДЪРЖАНИЕ: I. Каинъ, мистерия въ три дѣйствия, отъ Лордъ Байрона Прѣв. К. Христовъ. (Продължение отъ кн. IX) II. Исторически работи. Мойтъ спомен. П. Кисимовъ. III. Стихотворения. 1. Първа любовъ 2. Нѣдѣй ме сѣди... 3. Кога чуешъ 4. По жетва и 5. Спри се вътре Церковски. IV. Литература, публика и критика. П. Деборовъ. V. За св. Сѣдмочисленници. Исторически бѣлѣжки. П. П. Карапетровъ. VI. Жената и Вишето училище. Л. Шишманова. VII. Пѣтникъ, стихотв. Д. Даневъ. VIII. Коя е идеалната жена? В. Стойковъ IX. По прѣподаванието на минерал. въ горнитъ классове. X. Бѣлѣжки и впечатлѣния. XI. Малки разкази. 1. Щастливецъ (продълж. и край), отъ Л. Авилова прѣв. Стефания Н. Кр. Мирска. 2. Портретътъ, отъ Полъ Маргеритъ прѣв. К. С. З. Портретътъ, отъ Рихаръ Скваронекъ, прѣв. М. Теофиловъ. XII. На морскиятъ брѣгъ, стихотв. отъ Д. П. Върбицовъ. XIII. Изъ книжнината и живота. I. Въ нашенско. Мѣсто на женитъ—Жената и висшето образование у насъ.—Българитъ въ Добруджа.—Бюджетътъ за 1898 год. Отношенията между нашитъ списания и читателитъ. II. Въ славянскитъ земи. Въ Сърбия: новото министерство и кралъ Миланъ. Въ Чехско: нѣмци и чехи.—Въ Босна и Херцеговина. III. На чужбина. Сключване мирния договоръ между Портата и Гърция.—Критъ.—Итал. зелена книга по источ. работи.—Австр. камара и новото австр. м.ство.—Герман. парламентъ—По аферата Дрейфусъ-Естерхази. XIV. Книгописъ. 1. Рецензии. Бѣл. гарското опълчение въ освободителната руско-турска война, отъ С. И. Кисовъ. В. С.—Учебникъ по антропология, отъ В. М. говъ.—„У синя моря“—путевые очерки Черногоріи и Далматическаго побережье Князь Дм. Голицинъ, А. Дюрастель. Международенъ алманахъ за България. II. Нови книги. III. Нови списания. XV. Малки вѣсти и бѣлѣжки. Романа „Подъ Игото“—Ст. Загор. благотворит. комитетъ „Св. Иоанъ Милостивъ“.—Меричлерскитъ минерални води и анализа имъ. XVI. Разни обявления.

Годишенъ абонаментъ 10 лева

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 9972

Извѣстиямъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“

ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ въ брашлянското землище:

1) Нива около 60 декара, мѣстността „Агината Нива“ оценена 300 л.

Наддаванетоъ ще се почне отъ първоначална цѣна.

Имотътъ е собственъ на Савва Христовъ отъ с. Брашляница, незаложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Иванъ Вановъ отъ с. Брашляница отъ 544 л. 68 ст. лихвата и разноскитъ по изпълнителенъ листъ № 3653 отъ Плѣвн. окол. мир. сѣдия.

г. Плѣвненъ 15 Декемврий 1897 г.

Пом. Сѣд. Приставъ П. Д. Вѣловъ 2—2

№ 9973

Извѣстиямъ, че 31 день, слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ нахождящъ се въ брашлянското землище:

1) Нива около 15 декара, 9 ара мѣстността „Долното поле“ оцѣнена 76 л.; 2) Нива, около 17 декара 2 ара сжщата мѣстность оцѣнена 57 л.; 3) Нива около 11 декара 2 ара, сжщата мѣстность оцѣнена 56 л.; 4) Нива, около 14 декара 2 ара, сжщата мѣстность оцѣнена 71 л.; 5) Нива, около 4 декара, сжщата мѣстность оцѣнена 20 л. и 6) Лозе, около 2 декара, мѣстността „Инкинъ долъ“ оцѣнено 16 л.

Наддавание ще почне отъ първоначалната цѣна.

Имотътъ е собственъ на Матео Петровъ отъ с. Брашляница, не заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Иванъ Вановъ отъ с. Брашляница отъ 660 лева, лихвата и разноскитъ по изпълнителенъ листъ № 3973 отъ Плѣвн. окол. мир. сѣдия.

г. Плѣвненъ 15 Декемврий 1897 г.

Пом. Сѣд. Приставъ П. Д. Вѣловъ. 2—2

№ 9971

Извѣстиямъ, че 31 день, слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ, слѣдующиятъ недвижимъ имотъ въ брашлянското землище.

1) Нива, около 9 декара, мѣстността „Долното поле въ дола“ оцѣнена 45 л.; 2) Нива, около 6 декара мѣстността „Припека“ оцѣнена 30 л.; 3) Нива, около 6 декара, мѣстността „Долния припекъ“ оцѣнена 30 л.; 4) Нива, около 16 декара, сжщата мѣстность оцѣнена 80 л.; 5) Нива, около 26 декара, сжщата мѣстность оцѣнена 130 л.; 6) Лозе, около 6 декара мѣстността „Лозята припека отъ къмъ инкинъ долъ“ оцѣнено 48 л. и 7) Лозе, около 2 декара, мѣстността „Лозята“ оцѣнено 16 л.

Наддаванетоъ ще се почне отъ първоначалната цѣна.

Имотътъ е собственъ на Тодоръ Янчовъ отъ с. Брашляница, не заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Иванъ Вановъ отъ село Брашляница отъ 540 л. 25 ст. лихвата и разноскитъ по изпълнителенъ листъ № 3969 отъ Плѣвн. окол. мир. сѣдия.

г. Плѣвненъ 15 Декемврий 1897 г.

Пом. Сѣд. Приставъ П. Д. Вѣловъ. 2—2

№ 9256

Извѣстиямъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една кжца въ гр. Плѣвненъ 8 кварталъ подъ маза, отъ камакъ, кирпичъ и дървенъ материалъ покрита съ керемиди, дължина 8 метра, ширина 5 метра и височина 3 метра на двѣ отдѣления, (Антре) коридоръ съ дворъ около единъ декаръ, оцѣнена за 200 лева.

Горний имотъ принадлежи на Цѣтанъ Бачовъ отъ гр. Плѣвненъ не е заложенъ, ще се продава по взысканието на Стоянъ Кашевъ отъ сжщия градъ за 180 лева, лихвитъ и разноскитъ по изпълнителенъ листъ № 3159 на Плѣвн. Град. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣната на горѣ. Разглежданието книжата може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

г. Плѣвненъ 13 Декемврий 1897 год.

Сѣдебенъ Приставъ ИВ. ГЪРКОВЪ 2—2

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плѣвненъ

№ 9969

Извѣстиямъ че 31 день, слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето, въ „мѣстния вѣстникъ“, ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ въ брашлянското землище:

1) Нива, около 6 декара, мѣстността „Ранчовъ долъ“ оценена 30 л.; 2) грѣстелникъ, около 2 декара, мѣстността „селището“ оцененъ 10 л.; 3) зарзаватска градина, около 1½ аръ, мѣстността „селището“ оценена 8 л.; 4) зарзаватска градина, около 1 аръ, сжщата мѣстность, оценена 8 л. и 5) грѣстелникъ около 1 декаръ, сжщата мѣстность оцененъ 5 лева.

Наддаванетоъ ще се почне отъ първоначална цена.

Имотътъ е собственъ на Иванъ Толоровъ Главниковъ отъ с. Брашляница, продава се за удовлетворение искътъ на Иванъ Вановъ отъ с. Брашляница отъ 465 л. 82 ст. лихвата и разноските по изпълнителенъ листъ № 3970 отъ Плѣвн. Окол. Мир. Сѣдия

г. Плѣвненъ, 10 Ноемврий 1897 год.

Пом. Сѣд. Приставъ П. Д. Вѣловъ

2—2

№ 9970

Извѣстиямъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава по публиченъ търгъ въ канцеларията недвижимъ имотъ въ брашлянското землище:

1) Нива 17 декара 7 ара, мѣстността „Долното поле“ оценена 86 л.; 2) Нива около 22 декара 8 ара сжщата мѣстность оценена 112 л.; 3) Нива около 2 декара 9 ара, сжщата мѣстность оценена 12 л.; 4) Нива около 2 декара 1 аръ, мѣстността „Припека“ оценена 11 л. и 5) Нива около 7 декара 9 ара оценена 37 л.

Наддаванетоъ ще се почне отъ първоначалната цѣна.

Имотътъ е собственъ на Стойчо Машевъ отъ с. Брашляница, не заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Иванъ Вановъ отъ с. Брашляница отъ 595 л. 20 ст. лихвата и разноскитъ по изпълнителенъ листъ № 3967 отъ Плѣвн. окол. мир. сѣдия.

г. Плѣвненъ 15 Декемврий 1897 г.

Пом. Сѣд. Приставъ П. Д. Вѣловъ.

2—2

№ 9437

Извѣстиямъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ:

1) Една двоетажна кжца въ гр. Плѣвненъ IX кв. отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ покрита съ кирмиди дължина 7, ширина 6 20 и височина 3 10 метра отъ 6 отдѣления съ дворъ 666 квадратни метра въ сжщия дворъ единъ люканъ и кафене, оцѣнена за 300 л.

Горний имотъ принадлежи на Хр. Ц. Крушовски отъ гр. Плѣвненъ не е заложенъ продава се по взысканието на Найдѣнъ Додювъ отъ гр. Плѣвненъ за 300 лева лихвитъ и разноскитъ по изпълнителенъ листъ № 1306 на Плѣвненскій Гр. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

г. Плѣвненъ 20 Ноемврий 1897 год.

1—2

Сѣдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

ПЕЧАТНИЦАТА

на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плѣ-

венъ извѣстия, че има доставени разни видове най хубави и ефтини визитни картички за настѣпвающитъ коледни праздници и Новата 1898 година.

